សួនកំណាព្យកុមារ

មជ្ឈមណ្ឌលពុទ្ធិកការសៀវភៅ អ៊ីជាង

គណៈកម្មការនាយក

លោក សុក ប៊ុន ហេង

លោក សោម ឆេង

លោក តូ ហូ

អ្នកនិពន្ធ

អ្នកស្រី ឆេង សុភ័ព្វ

គណៈកម្មការវិចិត្រករ

លោក អ៊ិន យី

លោក តឹង គិម និត

លោក ឈុំ សំជិត

លោក ដួង កាយ

លោក ស្បោង ផាន់

លោក ប៉ា ស្រ៊ុន

លោក សំរិទ្ធ សុខុម

លោក ឆាន់ សំបូរ

គណៈកម្មការពិនិត្យ

លោក ឡុង ឈុំម

លោក ហៃ លី

អ្នកស្រី ពឹង គិម សួរ

អ្នកស្រី ធូ ថេន

លោក គង់ ហ៊ល

លោក ចក់ អ៊ិត

ករថាមុខ

សួនកំណាព្យកុមារជាកំណាព្យអប់រំកុមារតូចៗ អោយមានបទបែបល្អក្នុងការរស់នៅ។ សៀវភៅនេះយើងបានបោះពុម្ពលើកទី១ មុនឆ្នាំ១៩៧៥ ហើយបានយកទៅបង្រៀននៅមត្តេយ្យសាលានានាក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ បោះពុម្ពលើកនេះ យើងបានរៀបចំជាថ្មីឡើងវិញ ផ្នែករូបភាពនិងទំព័រ អោយកាន់តែល្អឡើងទៀត តែយើងបានរក្សាទុកនូវពាក្យកាព្យទាំងស្រុងឥតកែប្រែ។

យើងសង្ឃឹមថា សួនកំណាព្យកុមារប្រាកដជាបំរើអារម្មណ៍កុមារតូចៗរបស់យើងអោយទៅកាន់កិរិយាសុភាពរាបសា ថ្លៃថ្នូរ និងមានអនាម័យល្អប្រសើរពុំខាន។

អ្នកនិពន្ធ

អ្នកស្រី ឆេង សុភ័ព្វ

ខ្ញុំធ្វើអ្វីខ្លះ

(បទកាកគតិ)

ម៉ោងប្រាំកន្លះ ក្រោកយ៉ាងរហ័ស
ហាត់ប្រាណលុបមុខ សូត្រសមមេរៀន
ដែលទន្ទេញទុក ពីល្ងាចគ្រប់មុខ
ប្រសើរណាស់ណា។

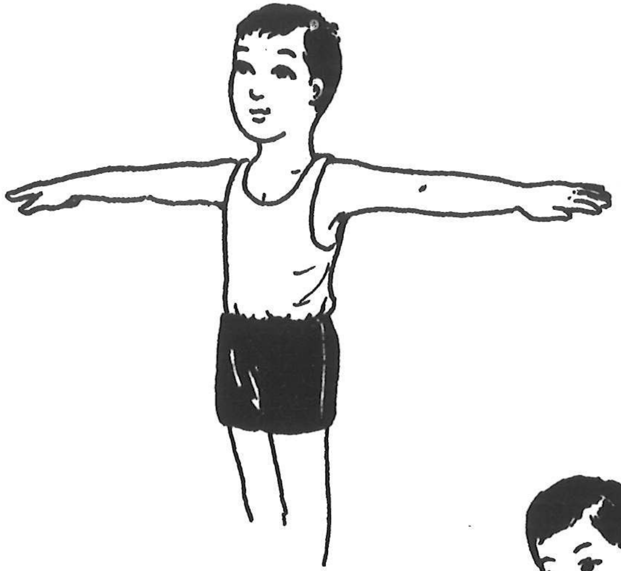

ប្រាំមួយកន្លះ ស្លៀកពាក់រួតរះ
ស្រស់ស្រូបអាហារ មុននឹងទៅរៀន
លាម៉ាក់លាប៉ា លោកតែងផ្តាំថា
អោយខ្ញុំខំរៀន។

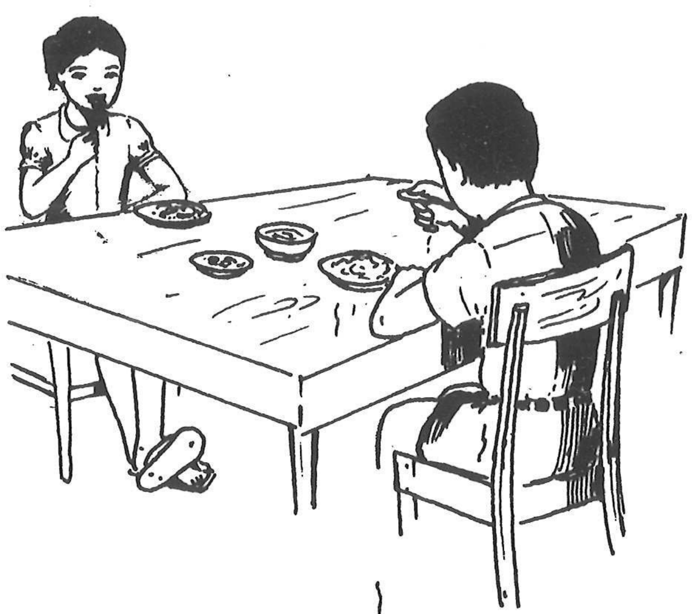

ខ្ញុំធ្វើអ្វីខ្លះ (បទកាកគតិ)

ថ្ងៃម៉ោងដប់ពីរ ដប់ប្រាំនាទី
ក្រោយបាយម៉ាក់មាន ប្រសាសន៍អោយគេង
មួយម៉ោងទើបបាន សុខភាពដល់ប្រាណ
រៀនសូត្រពូកែ។

ក្រោកពីគេងថ្ងៃ ររៀសរវ៉ៃ
ងូតទឹកដុសថៃ ខ្លួនប្រាណអោយស្អាត
ជើងដៃផងដែរ កខ្វក់មុខតែ
ត្រូវទណ្ឌកម្ម។

ម៉ោងដប់ប្រាំបួន ទន្ទេញច្បាប់ក្បួន
មេរៀនអោយចាំ កិច្ចការសាលា
អ្នកគ្រូបានផ្ដាំ ធ្វើអោយមុតមាំ
ទើបហៅសិស្សល្អ។

ក្រោកពីព្រឹក

(បទកាកគតិ)

គេងក្រោកពីព្រឹក ហាត់ប្រាណងូតទឹក
អោយបានមុនគេ ស្លូត្រសាកមេរៀន
កុំនៅទំនេរ រួចហើយរិះរេ
រៀបចំទៅរៀន។

ធ្វើបានដូច្នេះ កុមារនឹងចេះ
ប្រាជ្ញាក៏មាន ម៉ាក់ប៉ាស្រឡាញ់
លោកគ្រូរាប់អាន មិត្តទាំងប៉ុន្មាន
មិនហ៊ានមើលងាយ។

កូនមានពូជ

(បទកាកគតិ)

រៀបទៅសាលា ជំរាបលាប៉ា
អ្នកម៉ាក់ផងដែរ លើកដៃសំពះ
តាមរបៀបខ្មែរ ព្រោះលោកបានថៃ
ថ្នាក់ថ្នមរូបពៅ។

ពេលវិលមកផ្ទះ លើកដៃសំពះ
ដូចកាលពេលទៅ ជំរាបសួរប៉ា
សួរម៉ាក់ទើបត្រូវ ទើបបានលោកហៅ
ថាកូនមានពូជ។

ថាអរគុណ

(បទកាកគតិ)

ពេលម៉ាក់ហុចនំ មុនយកនោះខ្ញុំ
ថាអរគុណម៉ាក់ លើកដៃសំពះ
លោកញញឹមដាក់ រួចលោកបញ្ឆាក់
ថាខ្ញុំចេះណាស់។

ខ្ញុំសប្បាយចិត្ត ចាំពាក្យនេះពិត
មិនភ្លេចផ្ដេសផ្ដាស មុនទទួលអ្វី
ថាយ៉ាងរហ័ស អរគុណយ៉ាងច្បាស់
ទើបចាស់ពេញចិត្ត។

លាងដៃ

(បទកាកគតិ)

មុនញ៉ាំលាងដៃ   ក្រោយញ៉ាំលាងដៃ
កុំនៅដំអក់   លាងក្រោយពេលលេង
លាងពេលកខ្វក់   ដៃណាអាក្រក់
កើតកមរមាស់។

ដៃមានមេរោគ   ដៃណាស្មោកគ្រោក
ឥតថែទាំសោះ   ចាប់កាន់ចំណី
ញ៉ាំចូលក្នុងពោះ   មេរោគទាំងនោះ
ចូលតាមទៅដែរ។

ដង្កូវស៊ីធ្មេញ

(បទកាកគតិ)

ធ្មេញស្អាតដង្កូវ ឥតចិត្តចង់នៅ

ព្រោះឥតអីធី ធ្មេញជាប់កំទេច

អាហារចំណី ធ្មេញស្អុយឥតបី

ដង្កូវចូលចិត្ត។

ចង់ដេញដង្កូវ កុំអោយចូលទៅ

ស៊ីធ្មេញបានពិត យើងត្រូវដុសធ្មេញ

ព្រឹកល្ងាចកុំរិត តែខ្ជិលប្រព្រឹត្ត

ធ្មេញពិតជាខូច។

លុបមុខ

(បទកាកគតិ)

មុខសមមង់រុយ ហិចហើររពុយ
ក្រឡឹងភក្ត្រា ខ្លះទំប្រមុះ
ចុះលើចង្កា រំខាននេត្រា
មុខណាកខ្វក់។

បើចង់ចៀសវាង យើងត្រូវលុបលាង
មុខកុំដំអក់ លាងព្រឹកលាងល្ងាច
លាងរួចសិតសក់ បាត់ធុំអាក្រក់
ទើបរុយមិនរោម។

រឿងទំនួញបាយមួយគ្រាប់

(បទព្រហ្មគីតិ)

ថ្លែងពីបាយមួយគ្រាប់ ជ្រុះទៅជាប់លើកៅអី
រមៀលធ្លាក់មកដី ជិតដល់ក្តីមរណា។
ស្រែកយំថ្លែងរៀបរាប់ ថា៖ “យើងធ្លាប់មានមេត្តា
ដល់មនុស្សគ្រប់រូបា អោយភោក្តារស់ជីវិត។
កើតចេញពីពោះម៉ែ បានអ្នកស្រែបោកបែនពិត
កិនបុកយ៉ាងប្រណីត អស់ពីចិត្តទើបដណ្តាំ។

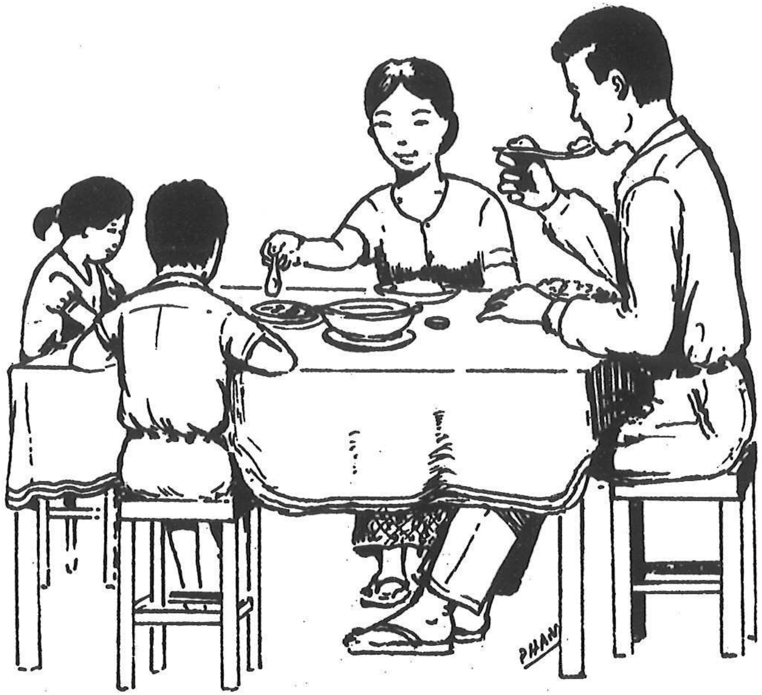

រឿងទំនួញបាយមួយគ្រាប់ (ត)

ឆ្អិនបានខ្ញុំជាបាយ　　មនុស្សទាំងឡាយប្រញាយញាំ
បានឆ្អែតគួរចងចាំ　　ពាក្យបណ្តាំថាបាយថ្លៃ។
បណ្តោយអោយកំពប់　　ខ្ចាតទៅគ្រប់ទិសទីនៃ
ខ្ញុំនិងមិត្តផងភ័យ　　ឈឺចាប់ក្រៃសោកសង្រេង។
មិនគួរគេបំភ្លេច　　ខ្ញុំភាគតិចអោយសូន្យផេង
ឱះ ឱ! កម្មពីព្រេង　　គេវង្វេងឥតអាសូរ»។

សំអាតខ្លួន

(បទកាកគតិ)

ងូតទឹកដុសខ្លួន កុំគេចវេះពួន
ខ្លាចទឹកមិនជា ងូតដុសសាប៊ូ
អោយស្អាតរាល់គ្រា ទើបរោគនានា
មិនអាចកើតបាន។
ខ្លួនមានញើសក្អែល ក្លិនស្អុយមិនដែល
អ្នកផងរាប់អាន គេខ្ពើមរអើម
មិនអោយប៉ះប្រាណ ក្មេងទាំងប៉ុន្មាន
មិនអោយលេងចូល។

សំអាតសក់

(បទកាកគតិ)

សក់ណាកន្រ្ទើង សក់ណាសើងមើង
ឥតល្អមើលសោះ ចៃនៅត្រសុក
ពងញ៉ុកទាំងអស់ ស៊ីជុះគ្មានលស់
ព្រោះក្បាលគគ្រិច។

ចង់កំចាត់ចៃ កក់សិតរាល់ថ្ងៃ
អោយស្អាតជានិច្ច ចៃនឹងវិនាស
បាត់មួយរំពេច ច្នេះគួរកុំគេច
កុំភ្លេចកក់សក់។

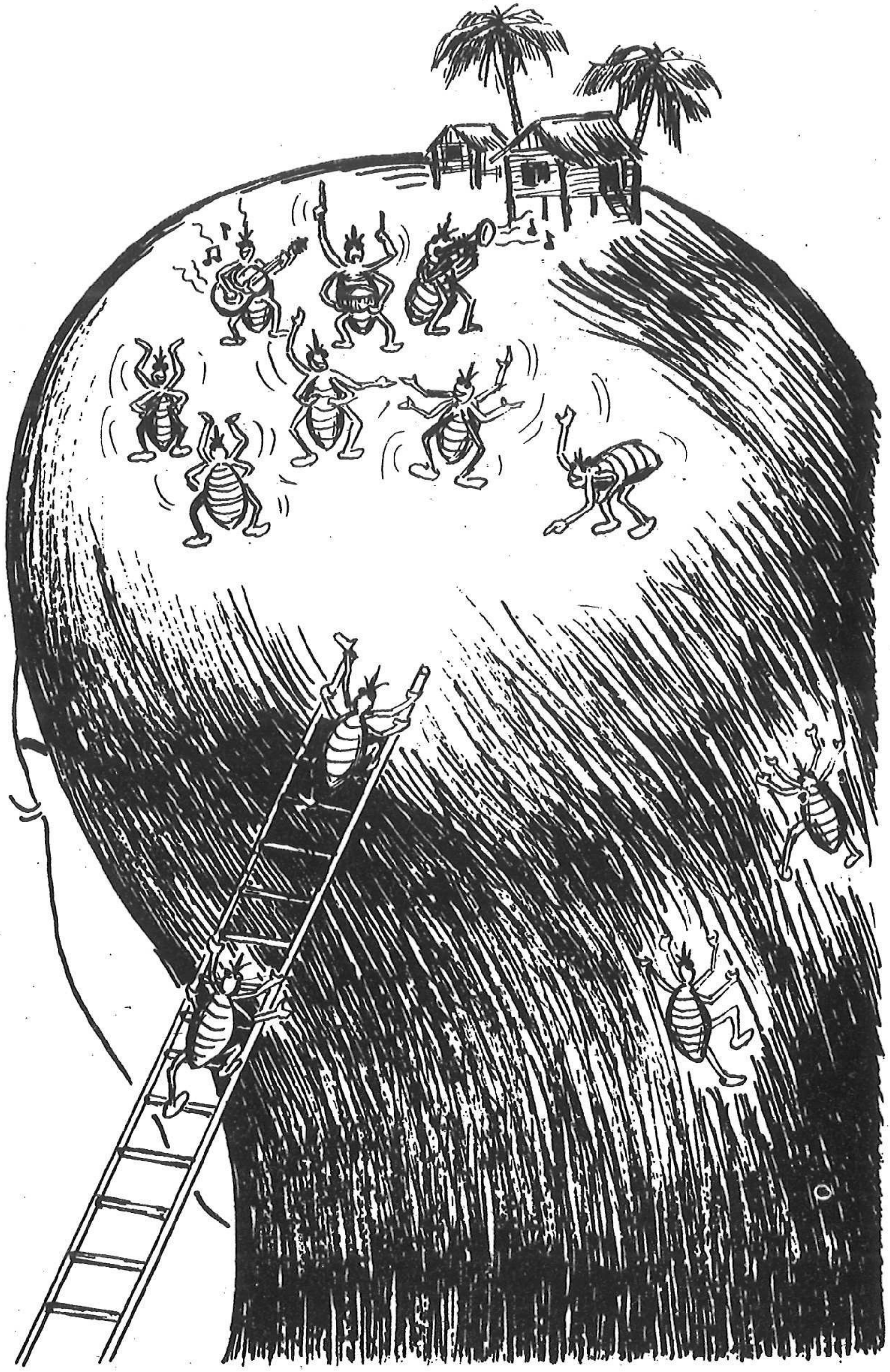

ញើសសំបោរ

(បទកាកគតិ)

កុំស្រូបសំបោរ　　កុំជូតជើងខោ
កុំប៉ាតខ្នងដៃ　　កុំជូតនឹងអាវ
អាក្រក់ពេកក្រៃ　　ខុសអនាម័យ
នឹងអ្នកជិតខាង។

ញើសដាក់កន្សែង　　ទុកមួយកន្លែង
រួចហើយដុសលាង　　ទឹកនិងសាប៊ូ
កុំយូរណានាង　　ស្អាតទើបវៃវាង
រៀនសូត្រឆាប់ចេះ។

ថែសំលៀកបំពាក់

(បទកាកគតិ)

អាវថ្មីខោថ្មី សក់កាត់យ៉ាងខ្លី
ស្បែកជើងហ៊ីហា ចូលរៀនដំបូង
យើងស្អាតអស្ចារ្យ អ្នកម៉ាក់លោកប៉ា
ផ្តាំថាអោយថែ។

កុំអោយប្រឡាក់ ទឹកខ្មៅខ្ទាតដាក់
ដីសផងដែរ កុំប៉ប៉ុកដី
វាយគ្នាគ្មានល្ហែ លោតហក់មុខតែ
ដាច់ដាចមិនខាន។

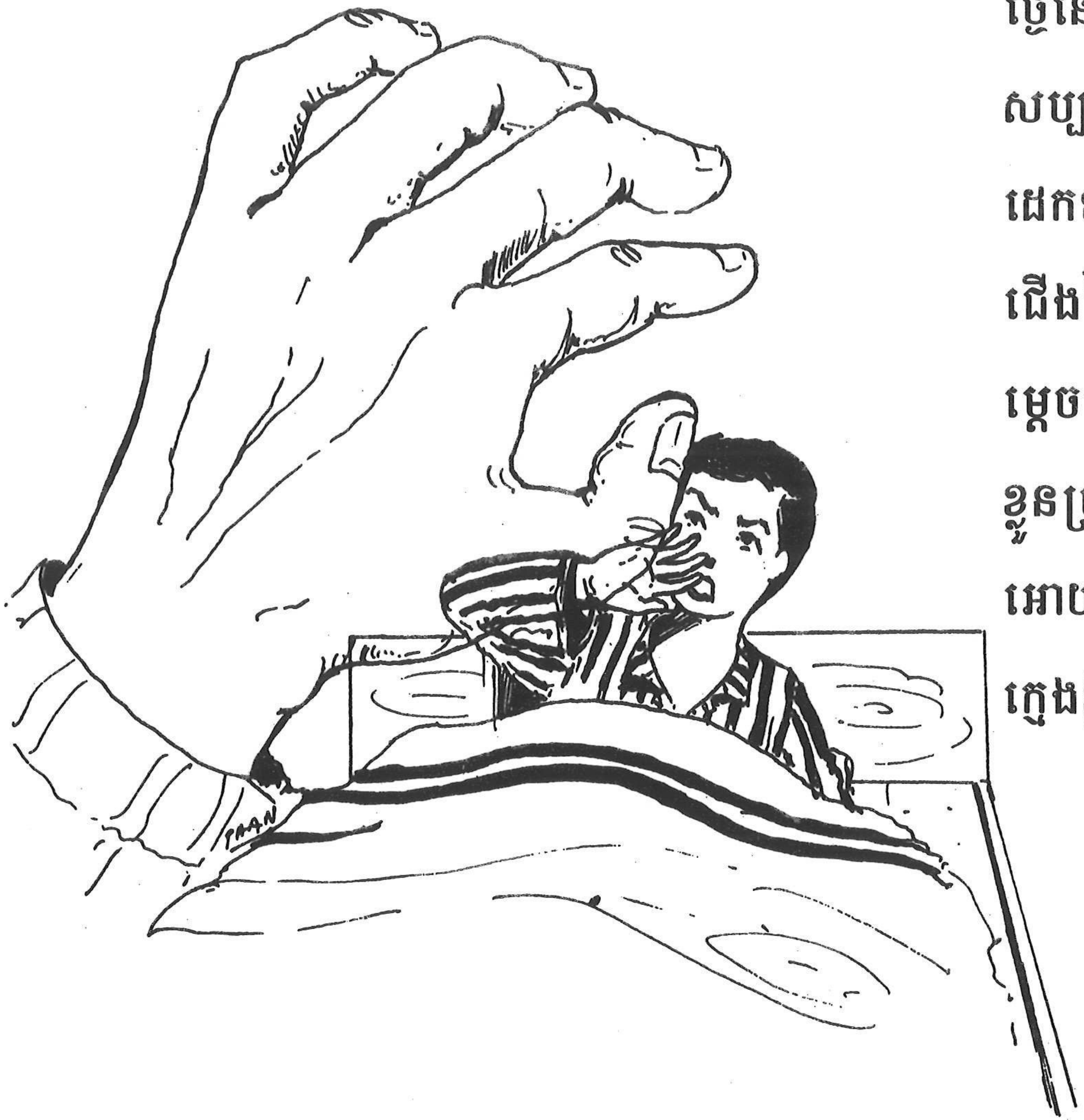

រឿងខ្ជិលសំអាត

(បទបន្ទោលកាក)

ថ្ងៃនេះកុមារ　　លេងភ្លេចអាត្មាតែម្តង
សប្បាយកន្លង　　ឥតគិតរឿងសំអាតសោះ។
ដេកទាំងគ្រិច　　លក់មួយរំពេចពេលនោះ
ជើងដៃហៅឈ្មោះ　　ថា៖ "នែ!កុមារអប្រិយ។
ម្តេចមិនសំអាត　　ខ្លួនយើងអោយស្អាតសោះវុី
ខ្លួនប្រាណអីៗ　　សក់ភ្នែកត្រចៀកនិងមុខ។
អោយយើងស្រមក　　អញចង់តែត្បកមិនទុក
ក្មេងខ្ជិលគគ្រុក　　ចង់តែស្រណុកពេកហោង។

រឿងក្មេងសំអាត (ត)

លាងយើងអោយធាប់ តិចថាមិនប្រាប់មុនផង
យើងមានបំណង ជៀសវាងអោយផុតមេរោគ»។
ឮច្បាស់កុមារ ខំស្ទុះឆ្លេឆ្លាទាំងសោក
ភ័យបែកញើសជោក ប្រវេប្រវាងូតទឹក។
លាងមុខត្រចៀក ភ្នែកសក់និងក្លៀកសន្ទឹក
ដៃជើងរួចនឹក ថាថ្ងៃយប់ព្រឹកលែងភ្លេច។

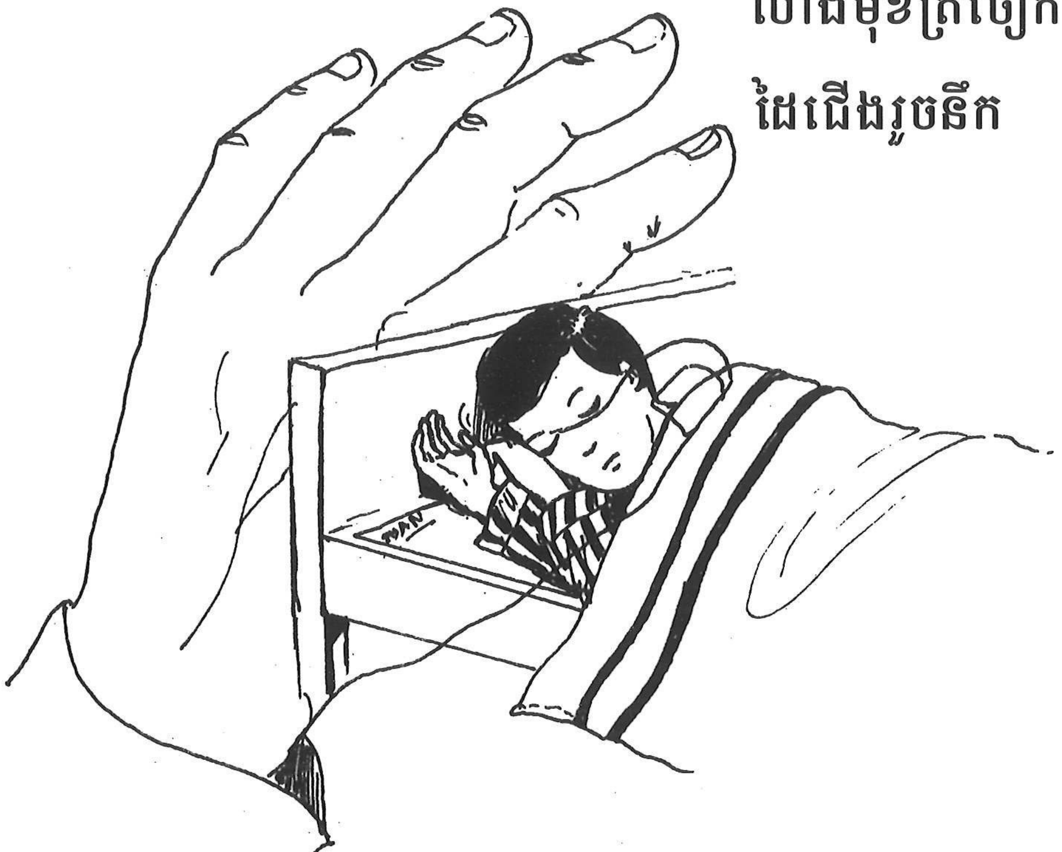

សណ្ដាប់ធ្នាប់ក្នុងពេលញាំ

(បទកាកគតិ)

ពេលញុំាអាហារ សម្រួលកាយា
អោយបានសមរម្យ ញុំាដោយស្ងៀមស្ងាត់
មួយៗរមទម លូកម្ហូបលូកនំ
នឹងសមស្លាបព្រា។

កព័ទ្ធកន្សែង ដៃកុំចំខែង
ប៉ះគេគ្រប់គ្នា ហុតទឹកសម្ល
ឬក៏ទំពា អាហារនានា
កុំអោយឮសូរ។

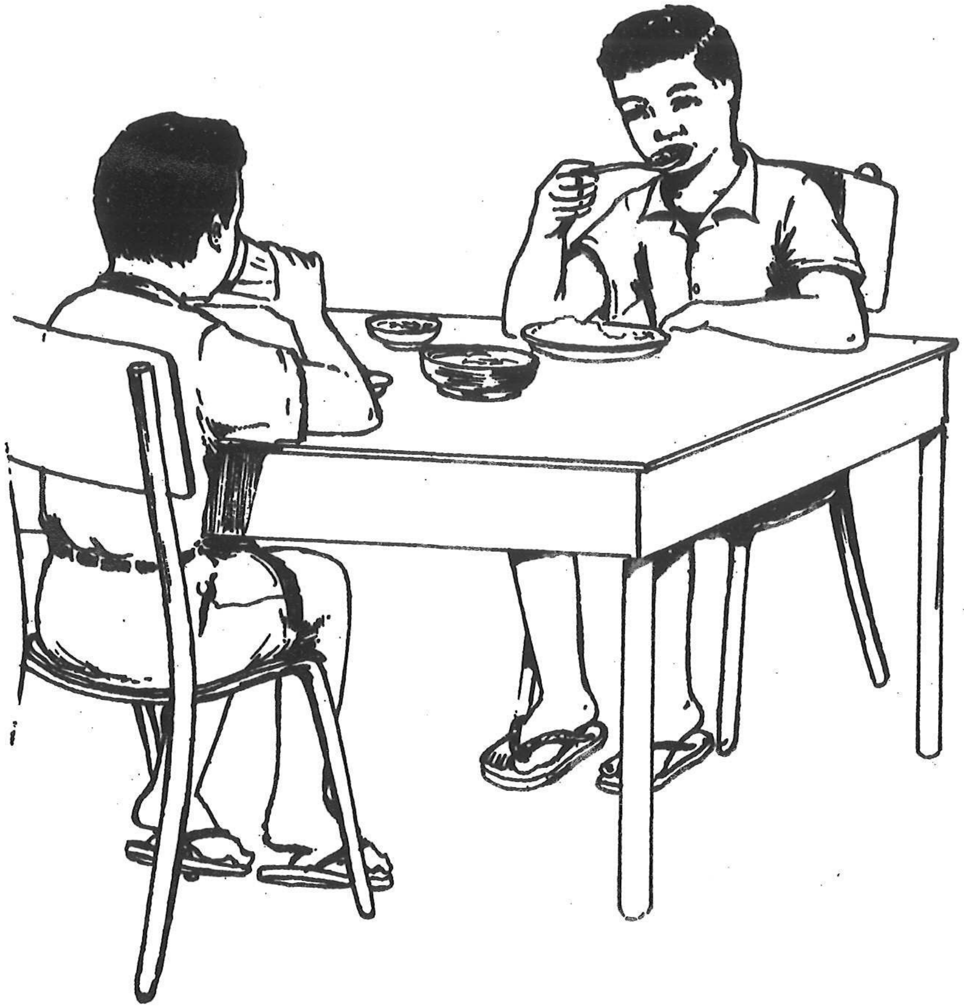

ត្រូវចេះញាំ

(បទកាកគតិ)

កុំយកស្លាបព្រា ជ្រាវម្ហូបនានា
អោយរល់រក់អស់ កុំលូកចំណី
នឹងដៃអោយសោះ ព្រោះធ្វើដូច្នោះ
ខុសពេកកន្លង។

លើកកែវទឹកញាំ មាត់ពេញរង់ចាំ
លេបអស់សិនហោង ផឹកទាំងបង្ហំ
បាយផងទឹកផង ផឹកមិនទំនង
គ្មានអនាម័យ។